

62 Ca 19/2006-148

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže Joštova 8, Brno	
Došlo: - 9 -10- 2006 14801/2006/300	Vyřizuje: JUD. Branda
Číslo: 14802/06	
Přílohy: 1	

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Tesáka, PhD. a soudců Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce a JUDr. Davida Rause, PhD., v právní věci žalobců **a) Lesní společnost Hradec Králové, a.s.**, Havlíčkova 580, Borohrádek, **b) Forest Česká Lípa, a.s.**, Děčínská 204, Česká Lípa, **c) Forest Svitavy, a.s.**, Pražská 920/69, Svitavy, **d) Jihočeské lesy České Budějovice, a.s.**, Zahradní čtvrť 385, Nové Hrady, **e) Lesní společnost Jihlava, a.s.**, Pávovská 3172, Jihlava, **f) Lesy Český Rudolec, a.s.**, Český Rudolec 41, **g) Lesy Tábor, a.s.**, Strkov 1, Planá nad Lužnicí, **h) Lesy Vyšší Brod, a.s.**, Míru 302, Vyšší Brod, **i) Opavská lesní a.s.**, Krajánkova 11/2390, Praha 4, **j) AGROFOREST, a.s.**, Nová Pláň 26, Bruntál, **k) Lesy Beskydy a.s.**, Žižkova 965, Frýdlant nad Ostravicí, **l) Lesostavby Frýdek-Místek a.s.**, Slezská 2766, Frýdek-Místek, **m) České lesy, a.s.**, Lesní 691, Velké Losiny, **n) Desná a.s.**, Maršíkovská 563, Český Rudolec, **o) Lesní společnost Plasy, a.s.**, Lipová 8, Plzeň, **p) Agrowald Rožmberk, s.r.o.**, Přízeř 31, Rožmberk, všech právně zastoupených Mgr. Janem Petříkem, advokátem v Praze 1, Klimentská 1207/10, proti žalovanému předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, se sídlem Brno, Joštova 8, za účasti společností CE WOOD, a.s., se sídlem Zlín, Zlínské paseky 3662, právně zastoupené Mgr. Radkem Pokorným, advokátem v Praze 1, Karolíny Světlé 301/8, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 15.5.2006 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 27.1.2006, č.j.

VZ/S227/05-151/5990/05-MO, jakož i rozhodnutí žalovaného, vydaného „ve správním řízení, o němž bylo Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže vedeno správní řízení pod sp. zn. S227/2005“. Všechny námitky uplatněné v žalobě vycházejí z tvrzení, že žalobci měli mít v řízení vedeném před prvostupňovým orgánem pod sp.zn. S227/2005 účastenské postavení, které jim však bylo tímto orgánem, stejně jako žalovaným, odepřeno. Od tohoto základního namítaného procesního pochybení se pak odvíjí nezákonnost správních rozhodnutí v něm vydaných.

Z příloh přiložených k žalobě, i listin vyžádaných od žalovaného, soud zjistil následující skutkový stav věci: Na základě podání společnosti CE WOOD, a.s. ze dne 14.10.2005 bylo orgánem dohledu (prvostupňovým orgánem) zahájeno řízení ve smyslu § 96 zák. č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění (dále jen zákon o veřejných zakázkách), jehož předmětem bylo přezkoumání úkonů a rozhodnutí zadavatele - podniku Lesy České republiky, s.p. – při zadávání veřejné zakázky „Uzavření rámcové smlouvy na dodávky komplexních lesnických činností, Smlouvy na provádění pěstebních činností a Smlouvy na provádění těžebních činností v rámci jedné smluvní jednotky [Místo realizace – Česká republika]“, jejíž oznámení ze dne 22.6.2005 zadavatel uveřejnil na svých internetových stránkách dne 24.6.2005. Tímto rozhodnutím bylo (na základě § 101 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách) vysloveno, že zadavatel nesplnil povinnost uvedenou v ust. § 10 odst. 1 citovaného zákona, když uzavřel smlouvy na realizaci shora uvedené veřejné zakázky, aniž by provedl zadávací řízení dle tohoto zákona. Současně s tím byl zamítnut návrh společnosti CE WOOD, a.s. na vydání blíže popsaného předmětného opatření. Toto rozhodnutí (dále označované též jako „**prvostupňové meritorní rozhodnutí**“) bylo dne 16.2.2006 napadeno samostatnými rozklady podanými zadavatelem i společností CE WOOD, a.s.. Dne 29.3.2006 byl proti zmiňovanému prvostupňovému rozhodnutí podán též rozklad žalobci a) až h); dne 6.4.2006 byl rozklad podán i zbývajícími žalobci i) až p). O rozkladech podaných zadavatelem a společností CE WOOD, a.s. rozhodl žalovaný rozhodnutími ze dne 13.4.2006, č.j. 2R 017/06-ŠP a č.j. 2R 019/06-ŠP (dále též „**druhostupňové meritorní rozhodnutí I a II**“), tak, že prvostupňové meritorní rozhodnutí potvrdil a rozklady zamítl. Dne 27.6.2006 pak žalovaný rozhodnutím č.j. 2R 032/06, 035/06-Hr (dále též „**druhostupňové meritorní rozhodnutí III**“), rozhodl také o rozkladech žalobců směřujících proti prvostupňovému meritornímu rozhodnutí. Žalovaný rozhodl tak, že oba rozklady, s odkazem na ust. § 60 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 61 odst. 2 tohoto zákona, zamítl jako nepřijatelné.

Souběžně s rozhodováním v meritu věci bylo prvostupňovým orgánem a následně i žalovaným rozhodováno o žádostech žalobců, kterými se dožadovali přiznání postavení účastníků tohoto řízení. Dne 10.4.2006 vydal prvostupňový orgán pod č.j. S227/2005-06704/2006/510-MO, s odkazem na ust. § 14 odst. 1 správního řádu, rozhodnutí, kterým žádost žalobců o přiznání postavení účastníků řízení vedeného pod sp.zn. S227/2005 zamítl. Toto rozhodnutí se týkalo žádosti žalobců a) až h); o stejné žádosti žalobců i) až p) bylo rozhodnuto zcela stejným způsobem rozhodnutím ze dne 14.4.2006, č.j. S227/2005-07025/2006/510-MO. I tato rozhodnutí napadli žalobci rozklady. Rozhodnutími žalovaného ze dne 30.6.2006, č.j. 2R 046/06-Hr a ze dne 9.8.2006, č.j. 2R 048/06-Hr byly oba rozklady zamítnuty a napadená prvostupňová rozhodnutí tak byla potvrzena.

Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že v řízení zahájeném Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání shora popsané veřejné zakázky, bylo *in merito* vydáno **prvostupňové meritorní rozhodnutí** a na něj navazující rozhodnutí žalovaného, kterými bylo rozhodnuto o rozkladech zadavatele (**druhostupňové meritorní rozhodnutí I**) a společnosti CE WOOD, a.s. (**druhostupňové meritorní rozhodnutí II**); ve věci rozkladů žalobců pak bylo vydáno samostatné rozhodnutí (**druhostupňové meritorní rozhodnutí III**). Všechna zbývající rozhodnutí (jak jsou popsána výše) nebyla vydávána v meritu věci a svou povahou jde pouze o rozhodnutí, jimiž se upravuje průběh správního řízení.

Jak již bylo výše taktéž uvedeno, žalobci se v dané věci domáhají zrušení **prvostupňového meritorního rozhodnutí** a dále pak rozhodnutí žalovaného, označeného jako rozhodnutí „vydané ve správním řízení, o němž bylo Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže vedeno správní řízení pod sp. zn. S 227/2005“. Z obsahu žaloby, konkrétně z bodu I. 1., odstavce třetího zcela jednoznačně plyne, že rozhodnutím, v žalobě označovaným jako „rozhodnutí předsedy ÚOHS“ se rozumí rozhodnutí žalovaného ve věci rozkladů podaných zadavatelem a společností CE WOOD, a.s., tedy **druhostupňové meritorní rozhodnutí I a druhostupňové meritorní rozhodnutí II**.

Soudní řízení v této věci je vedeno v procesním režimu části třetí hlavy druhé dílu prvního soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Toto řízení je zahajováno na základě žaloby (§ 32 s.ř.s.) a jeho smyslem je poskytnutí soudní ochrany veřejným subjektivním právům žalobce.

Podle ust. § 2 s.ř.s. soudy ve správním soudnictví poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

Podle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle ust. 65 odst. 2 s.ř.s., žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu příslušejí, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

Výše uvedená zákonná ustanovení je nutno interpretovat tak, že žalobou lze v tomto řízení napadnout pouze takové správní rozhodnutí, které zasáhlo do sféry veřejných subjektivních práv žalobce. Soud se tedy v projednávané věci zabýval nejdříve tím, zda je v případě žalobou napadených rozhodnutí, tedy **druhostupňových meritorních rozhodnutí I. a II.** a jim předcházejícího **prvostupňového meritorního rozhodnutí** tento procesní předpoklad naplněn.

Při posouzení této otázky je především nutno upozornit na skutečnost, že předmětem soudního řízení je vždy přezkoumání zákonnosti konečného správního rozhodnutí. Tento požadavek je zcela zřejmý z dikce ust. § 5 s.ř.s., dle kterého nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon, obdobně jako z dikce § 69 s.ř.s., dle kterého je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní

orgán, na který jeho působnost přešla. Předmětem přezkumu je tedy individuální správní akt (správní rozhodnutí) vydaný správním orgánem v posledním stupni; pouze v případě takového aktu může být totiž splněna podmínka založení, změny zrušení nebo závazného určení práv nebo povinnosti účastníka řízení, která je pojmovým znakem aktivní žalobní legitimace (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). V řízení dle části třetí hlavy druhé dílu prvního s.ř.s. nelze tedy samostatně žalobou napadnout rozhodnutí I. a II. stupně, ale vždy jen rozhodnutí druhostupňové (se kterým ovšem rozhodnutí prvostupňové tvoří jeden celek).

Z tohoto pohledu se tedy soud zabýval tím, zda napadená druhostupňová rozhodnutí, tedy **druhostupňové meritorní rozhodnutí I. a II.**, zasahují bez dalšího do sféry veřejných subjektivních práv žalobců. Jak již bylo výše opakovaně konstatováno, těmito rozhodnutími bylo rozhodnuto o řádných opravných prostředcích podaných v rámci správního řízení jinými subjekty; s žalobci nebylo v řízení předcházejícím jejich vydání jako z účastníky jednáno a nejsou ani adresáty těchto rozhodnutí. Lze tedy konstatovat, že žalobci nejsou žalobně legitimováni k napadení těchto rozhodnutí; výjimku by představovala pouze situace, kdy by žalobou bylo namítáno nepřiznání účastenského postavení v předcházejícím správním řízení. O tento případ se v projednávané věci jedná (žaloba je vystavěna na tvrzení, že žalobci jsou opomenutými účastníky správního řízení), nelze nicméně přehlédnout, že v rámci předcházejícího správního řízení bylo vydáno též **druhostupňové meritorní rozhodnutí III**, kterým bylo rozhodnuto (byť pouze procesně) o rozkladu žalobců proti **prvostupňovému meritornímu rozhodnutí**. Domáhají-li se tedy žalobci přezkoumání zákonosti předcházejícího správního řízení cestou odstranění **prvostupňového meritorního rozhodnutí**, musí tak učinit pouze napadením druhostupňového rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o jejich řádném opravném prostředku proti rozhodnutí orgánu I. stupně. Takovým rozhodnutím je v projednávané věci **druhostupňové meritorní rozhodnutí III**; to však žalobou napadeno není. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

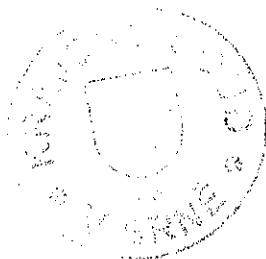
Vzhledem k tomu, že žalobou jsou (primárně) napadena druhostupňová správní rozhodnutí, kterými nebylo rozhodováno o právech a povinnostech žalobců, nelze než konstatovat, že žaloba je podána osobami k tomu zjevně neoprávněnými. Soudu proto nezbylo, než rozhodnout o odmítnutí takové žaloby.

O nákladech tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 3, věty první s.ř.s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzhledem k tomu, že osobě zúčastněné nebyly soudem uloženy žádné povinnosti, se kterými by byly spojeny jakékoliv náklady, soud, za podmínek vyplývajících z ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., o nákladech řízení ve vztahu k této osobě nerozhodoval, když současně neshledal existenci okolností zvláštního zřetele hodných, které by odůvodňovaly jiný postup.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, je přípustná kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s.ř.s., kterou lze podat do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 1. 9.2006

IAS
Karlova

JUDr. Jaroslav Tesák, Ph.D., v.r.
předseda senátu